

Saltvandet gennem den stærke Vandbevægelse ind i Fjorden, efter den Erfaring, vi har gjort, har stor Betydning for at skaffe et godt og rigt Fjordfiskeri. Og endelig er det utvivlsomt, at ved dette Forslag vil vi have størst Udsigt til at sænke Middelvandstanden inde i Fjorden, hvilket alle Lodsejere ved Fjorden lægger megen Vægt paa. Jeg ser da ikke, der er andet, der kan volde Betæneligheder ved dette Forslag end dette, at man, naar Vandet stiger ude i Havet, og særlig ved Stormfloder, vil udsætte Landbruget langs Fjordens Kyster for Fortræd. Derfor gaar Forslaget netop ogsaa ud paa at sikre disse gennem Diger, og det er jo ikke mindre end 700,000 Kr., der er anslaaet til saadanne Diger. Jeg nærer personlig ingen Tvivl om — idet jeg antager, at dette Forslag hviler paa et tilfredsstillende Grundlag —, at hvis disse Diger blev forsynet med Sluser og Stigborde paa de rette Steder, saa vilde Landboerne være i Stand til paa en Gang at drage den Nytte af Oversvømmelserne, de kunde ønske, og paa den anden Side at sikre sig imod den Skade, Oversvømmelserne kunde volde.

Skønt jeg altsaa er overbevist om, at de vilde være overordentlig veltiltente dermed, virker det jo ikke saa lidt paa en, naar man modtager en Adresse, underskrevet af henvend 1,000 Landboere, der beder om endelig at maatte være fri for disse Diger. En saadan Adresse virker saa stærkt, at den næsten gør det umuligt at gaa til Forslag Nr. 4. Thi saa meget er sikkert, at om det end nok saa meget bragte Landbruget Fordele og Goder, vilde vi dog staa overfor evige Erstatningskrav, fordi vi havde bygget disse Diger til Fordel for dem. Her kommer jeg saa ind paa det, der for mig vilde være det mest fristende ved at skride til den Lukning af Hvide Sande-Kanalen, som Lovforslaget gaar ud paa, nemlig at man da vilde kunne sige: Derved vender vi tilbage til de Forhold, der fandtes i Ringkøbing Fjord, før vi gravede Hvide Sande-Kanalen, og derved maa da de mange Erstatningskrav, som er byggede paa de Foranstaltninger, som Staten her har truffet, falde bort. Der vilde være meget naaet derved, hvis i saa Fald ikke — hvad der neppe er Tvivl om — de, der har oprettet Virksomheder og sat sig i Udgifter paa Basis af de nye Forhold, der er skabte ved Hvide Sande-Kanalen, mødte op med deres Erstatningskrav og sagde: Det er jo Staten, der nu har lukket Kanalen. Saa vilde Erstatningskravene altsaa blot komme fra en anden Side.

Af disse Grunde er jeg da foreløbig blevet staaende ved, at den mest tilfredsstillende Løsning er at gennemføre Forslag Nr. 1, det, der gaar ud paa at retablere Forholdene, altsaa realisere Hvide Sande-Kommisionens Forslag efter Alternativ a. eller Alternativ b. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds har tilstrækkelig dvælet ved disse Forslag, og jeg kan slutte mig til hans Anbefaling af dem. Jeg gaar ud fra, at naar Vandbygningsvæsenet mener, at Forslag 1. kan gennemføres for de her angivne Beløb, saa vil Værkerne, som opføres for den Sum, ogsaa kunne holde sig; og derhos ser jeg ikke rettere, end naar Forslag 1. er udført, vil hverken Fiskeri, Landbrug eller Skibsfart kunne have noget Erstatningskrav overfor Staten, og dertil skulde vi dog ganske særlig naa.

Naar jeg anbefaler Forslag Nr. 1, vil jeg dog gøre det med det Forbehold, at jeg ønsker, at Ministeriet skal vælge det af de to Alternativer, det mener er mest betryggende. Jeg er tilbøjelig til at tro, at meget kan tale for Alternativ b., og det har jo den absolutte Fordel, at det indeholder den billigste af de Løsninger, der her er Tale om. Jeg synes imidlertid, at Vandbygningsvæsenet maa være den sagkyndige Kautionist for, hvad Ministeriet her bliver staaende ved, og at man derfor burde overlade Vandbygningsvæsenet at vælge mellem disse Alternativer.

Om de andre Forslag skal jeg bemærke, at hvad Forslag Nr. 2 angaar, husker jeg, at jeg, da jeg saa det i Fjor, ikke kunde forstaa, hvad det skulde bringe ud over, at det vilde være ikke saa lidt dyrere end Forslag Nr. 1. Det samme forekommer mig at være Tilfældet med Forslag Nr. 3, der gaar ud paa at lukke ved Hvide Sande og at aabne og skaffe et lidt sikrere Løb paa et andet Sted. Man vilde ved det væsentlig naa det samme, som man skulde kunne naa ved Forslag Nr. 1. Men det har saa bare den Ulempe, at begge Forslag, enten man bliver ved Gødelen eller ved Hegnet, vil koste omtrent det dobbelte af Forslag 1.

Gaar jeg saa endelig over til Forslag Nr. 5, er der ved dette noget meget tiltalende. Der er ikke Tvivl om, at det er det Forslag, som fremfor alle tager Tyren ved Hornene, idet det gaar ud paa ved Sluser at lukke for al den Fortræd, som Storm og Højvande i Havet kan bringe ind i Ringkøbing Fjord, som det vil gøre til en Ferskvandssø. Men det er ganske vist tillige et Forslag, som trænger til meget nøje Prøvelse, og det, enten man